

שמעון הצדיק והנזיר מן הדרום

ספור על גבורה, נצחון
היצר, ואהבת ה'
מתוך התלמוד (נדרים ט.)

מי הִיָּה שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק?

- כֹּהֵן גָּדוֹל קְדוֹשׁ וְצַדִּיק
- שְׁשִׁירַת בְּיִית הַמִּקְדָּשׁ.
- הוּא עָבַד אֶת ה' בְּאַהֲבָה
- עֲצוּמָה וּבִירָאת שָׁמַיִם.
- כָּל עַם יִשְׂרָאֵל אָהַב אוֹתוֹ
- וְהִקְנִיב לְדַבָּרָיו.

הַכָּלָל נֶשֶׁל כִּהֵן גָּדוֹל

הַכָּלָל

מעולם לא אכלתי קרבן אשם
של נזיר... שמעון הצדיק
הצדיק חשיש שחלק מהנזירים
לא נדרו מתוך כונה טהורה.

הַיּוֹצֵא מִן הַכָּלָל

...חוץ מאחד!
מי היה אותו נזיר מיוחד?
ולמה שמעון הצדיק שנה
את הכלל רק עבורו?

הַאֲוִרַח מִן הַדָּרוֹם

יום אחד, הגיע לירושלים נער רועה צאן.
היה לו מראה יפה ועינים טובות.
שערו היה סדור תלתלים יפים.
אבל פניו שדרו תמימות וקדושה.

הַשְׂאֵלָה הַגְּדוֹלָה

בני, מה ראית להשחית את
שערך הנאה? מדוע
החלטת להיות נזיר ולגלח
את כל היפי הזה?

הַנַּעַר מֵיִשְׂרָאֵל מִבֶּטַח עָנָיו לִכְהֵן הַגְּדוֹל,
וּמִתְחִיל לְסַפֵּר אֶת סוּדוֹ...

מִשְׁפָּטִי שֶׁל רוּעָה צֶאן

“רוּעָה הָיִיתִי לְאָבָא
בְּעִירִי. עֲבַדְתִּי בַטָּבַע
וְשִׁמַּרְתִּי עַל הַכֹּבָשִׁים.”

בְּכָל יוֹם הוֹדִיתִי לַה' עַל כָּל
כְּבֹשָׁה וְכִבְשָׁה. הָיִיתִי שֹׁמֵחַ
בְּחֶלְקִי וְקָרוֹב לַבּוֹרָא.

הַשֶּׁתִּקְפוֹת בַּמַּעֲיָן

וְלִפְתָּע רָאִיתִי אֶת בָּבָה שְׁלִי (הַשֶּׁתִּקְפוֹת) בַּמַּעֲיָן הַזֶּה.
וְלִפְתָּע רָאִיתִי אֶת בָּבָה שְׁלִי (הַשֶּׁתִּקְפוֹת) בַּמַּעֲיָן הַזֶּה.

הַמְלַחֲמָה מוֹל יֵצֵר הָרַע

הסכנה

"...ובקש לטורדני מן העולם." – היצר
נסה להשכיח ממנו את ה', ולגרם לו
לחשב רק על הגוף הגשמי שלו.

יצר הרע

"ופחז עלי יצרי..." – היצר לחש לו: "תראה
איזה יפה אתה! איזה שער מושלם". הוא
נסה לעורר בו גאווה בו ולהרס את ענותו.

תשובה של גבור

אֶמְרָתִי לוֹ: רָשָׁע! לָמָּה אַתָּה
מִתְגָּאָה בְּעוֹלָם שְׂאִינוֹ שְׁלָךְ?

הנער גער ביצר הרע: "הרי הגוף הוא
זמני, כולנו נוצרנו מעפר. אין ערך ליפי
יזי חיצוני בלי נשמה טהורה! הנשמה
היא הדבר הנצחי שקרוב לה."

הַהִבְטָחָה לַה'

הַעֲבוּדָה, שְׁאַגְלֶיֶךָ לַשָּׁמַיִם!

הנער נשבע שבועה קדושה.

כדי לנצח את מדת הגאווה של היצר, הוא החליט להקדיש את עצמו לה' ולהיות נזיר.
הוא יגלח את שערו היפה רק בבית המקדש, כקרבתו של אהבה לבורא.

→ [בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּירוּשָׁלַיִם] → [הַנֶּדֶר בַּשָּׂדֶה] → [הַמַּעֲזֵן בַּדְּרוֹם]

הַסִּיפּוֹר מִסֵּתִים בַּקּוֹדֶשׁ

הַנֶּעַר סִיִּים לְסַפֵּר אֶת הַמַּאֲבָק
הַמַּאֲבָק הַסּוּדִי שְׁלוֹ שָׁם, לְיָד
הַמַּעֲזֵן בַּדְּרוֹם.

הוּא עֹמֵד שָׁם, טָהוֹר וְעָנוּ,
מוֹכֵן לְקַיֵּם אֶת נֶדְרוֹ לָהּ.

אֵיךְ יִגִּיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל?

התרגשות רבה במקדש!

מיד עמדתי..."

שמעון הצדיק הגדול לא יכול היה להשאר לשבת!

הוא הבין שהנער הזה עשה נדר מתוך מלחמה אמתית ביצר, נקיות כפים ואהבת ה' מחלטת.

בְּרָכָה שֶׁל מִנְהִיג

"...וְנִשְׁקָתִיו עַל רֹאשׁוֹ.
אָמַרְתִּי לוֹ: בְּנִי, כָּמוֹךָ יִרְבוּ
נוֹזְרֵי נְזִירוֹת בְּיִשְׂרָאֵל!"

הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל קִבֵּעַ: עָלֶיךָ נֶאֱמַר הַפָּסוּק
בַּתּוֹרָה "נָזִיר לַהֲזִיר לָהּ". זֶהוּ נָזִיר אֲמַתִּי,
אֲמַתִּי, שְׂכָל מַעֲשָׂיו הֵם רַק לְשֵׁם שָׁמַיִם.

מָה הוּא הַיּוֹפִי הָאֲמִתִּי?

 יפי גשמי (מבחוץ)	 יפי רוחני (מבפנים)
 מה זה? שֵׁעַר יִפָּה, מִרְאָה חִיצוֹנִי מִשְׁלָם.	 לב טהור, נִצָּחוֹן עַל יֵצֶר הָרָע.
 מאינן בא? מֵהַגּוֹף הַזְמָנִי (שָׁבָא מֵעָפָר).	 מהנשמה הקדושה (שִׁנְשֹׁאֶרֶת לְנִצָּחַ).
 מי אוהב את זה? מִבֵּיא לְגִאּוּה שְׁמֵרְחִיקָה.	 אהוב על ה' ועל שְׁמֵעוֹן הַצַּדִּיק!

הַגְּבוֹר שֶׁל הַדּוֹר

אֵיזֶהוּ גִבּוֹר? הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצָרוֹ!

הַכּוֹחַ הָאֲמִתִּי שֶׁלָּנוּ הוּא לֹא בַּמִּרְאָה הַחִיצוֹנִי, אֲלָא בַּבְּחִירָה הַטּוֹבָנוּ.
נִזְכּוֹר תָּמִיד לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מַעֲשֵׂינוּ - מִתּוֹךְ אֲהַבַת ה' וּלְשֵׁם שָׁמַיִם!

